

Dama de Treflă

Iubiri și păcate

- poezii -

Bookzone.ro
BUCUREȘTI 2018

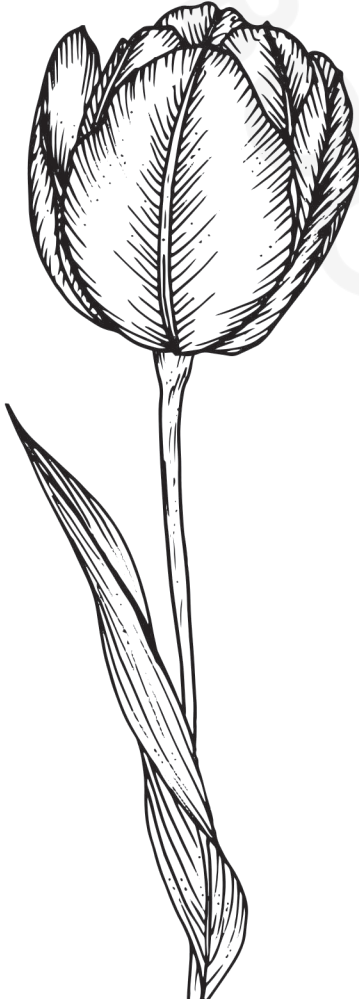

P.S.

*Poate nu suntem perfecti,
dar suntem noi înșine.*

Și e de ajuns.

Și te iubesc!

PROKZONE

Ești al dracului de frumoasă

Ești al dracului de frumoasă...

Când îți răvășești singură părul
Și când privești leneșă pe sub gene
Ascultând cum însuși pământul geme
Ducându-ți în chinuri tot dorul.

Lăsând la o parte gingașele taine,
Îmbrățișând cu tot trupul misterul,
Tu încă mai ții ascuns de lume eternul,
Tu încă mai porți secrete sub haine.

Și vrei și nu vrei, dar parcă nu știi,
Ai pleoapele grele și zâmbetul sec,
Vrei să îți treacă cele ce nu îți mai trec
Ai vrea să fii doar ce-ai vrut întotdeauna să fii.

Ești al dracului de frumoasă...

Când lași privirea uitată-n pământ,
Când timidă-ascunzi lacrimi de lume
Sperând că tot ce-ai putea spune
Va rămâne pe veci tainic și sfânt.

Alegi să rămâi o umbră cu gust trecător
De migdale amare și parfum delicat
Alegi să fii tot ce credeai c-ai uitat
Sau încă mai ești în amintiri care dor.

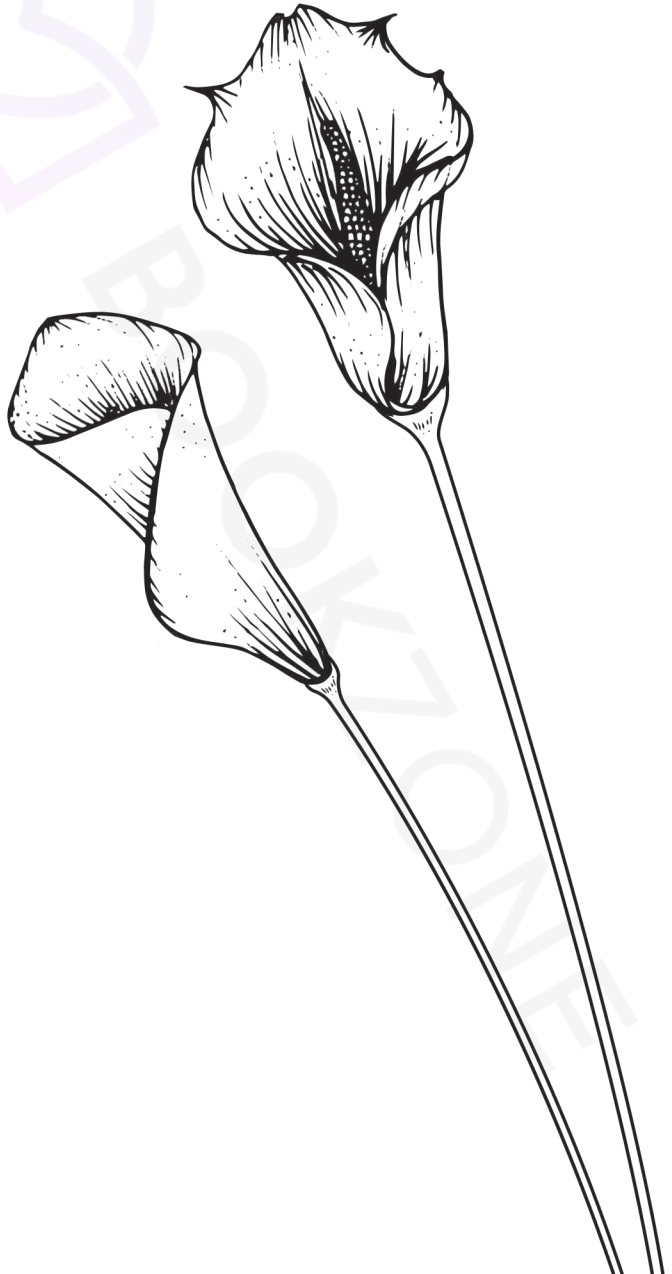
Și ești al dracului de frumoasă...

Când în brațe la tine porți întregul „acasă”,
Când încă-ți mai cară pământul tot dorul,
Când singură mai porți cu tine amorul
Și n-ai habar cât ești de frumoasă...

Și ești al dracului de frumoasă...

Când pe-ale tale buze mai porți nerostite
Ale lumii cele mai râvnite cuvinte...

Femeie, tu, ești al dracului de frumoasă!

Vino...

Vino din nou aici lângă mine,
La fel cum mi-ai mai venit în trecut.
Vino să-ți arăt cât poate fi de bine
Să ai tot ce n-ai mai avut.

Vino să-mi ascuți iarăși inima
Și să-mi acoperi obrazul cu sărutări reci,
Pe umărul tău să-mi sprijin tâmpla,
S-oprim o secundă nenorocită în veci.

Dezleagă-mi părul cu degetele goale,
Atinge-mi pielea cu teamă și dor
Și umple vidul ăsta cu șoaptele tale,
Trimite-le acolo unde ele nu mor.

Îmbată-mă-n miros de cafea și de vise
Și trezește-mă-n zori la un mal de mare uitat.

Du-mă pe-o zare de dorințe permise
Și-arată-mi c-am greșit când am ezitat.

Intră-mi prin piele, ajunge-mi la suflet
Și nu te lăsa alungat.

Nu mă face să am vreun regret
Și nu spune nimănui ce-ai aflat.

Știi... simt o umbră ciudată pe buze,
Aud un zumzet straniu-n timpan
Al acelor șoapte difuze
Pe care nu mi le-ai furat în van.

Hai vino aici lângă mine
Și azi și încă de-o mie de ori
Sau lasă-mă să vin eu lângă tine
Și hai să fim reali, nu simpli actori.

Învață-mă azi să trăiesc
De parcă nu aș fi trăit niciodată
Și învață-mă să iubesc
De parcă aș face-o pentru ultima dată.

Dă-mi un amărât de motiv
Să mă pot trezi la fiecare-nceput
Și încearcă să nu fii naiv,
Căci eu sunt mai mult decât am crezut.

Au fost zile când pur și simplu credeam că disper,
Au fost zile în care nu m-am recunoscut
Și au fost zile în care am uitat să mai sper,
Zile în care trăiam în trecut.

Mai îmbată-mă cu vorbe frumoase
Și amintiri pe care nu le avem,
Cu glume ba seci, ba serioase
Pe care cu sete să le tot bem.

Străpunge-mi coastele cu ochi calzi
Și transformă-te-n fior rece,
Dar nu uita să trăiești azi
Până când azi... nu trece.

Mai trece-mi mâna goală prin păr
Și buzele roșii pe piele,
Mai dezbracă-mă de frici înainte să sufăr
Și îmbracă-mă iarăși în stele.

Mi-ești cântec și chin,
Vis și delir, realitate și-nchipuire,
Dar hai să ne-mbătăm cu vin
Și hai să uităm de sfiire.

Te rog să nu uiți ce ne-am spus
Și să mă trezești la acel mal de mare uitat
Când tot ce e trist și fad va fi apus
Când sper să nu se fi terminat.